

บทที่ 4 ลักษณะการย้ายถิ่น

- ลักษณะการย้ายถิ่นจากถิ่นฐานเดิม
 - ลักษณะการเดินทาง
 - การแวะประกอบอาชีพระหว่างทาง
- ลักษณะการย้ายถิ่นในถิ่นใหม่
 - การเคลื่อนย้ายในถิ่นฐานใหม่
 - การกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม

ในบทก่อนได้วิเคราะห์ถึงมูลเหตุต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยในการผลักดันและจูงใจให้สตรีตัดสินใจย้ายถิ่นเพื่อการค้าประเวณีมาแล้ว ในบทนี้จะวิเคราะห์ถึงลักษณะการย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทที่มาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เพื่อชี้ให้เห็นถึงลักษณะการเดินทางว่ามุ่งมาถิ่นใหม่โดยตรงหรือแวะประกอบอาชีพที่โน่นบ้าง เดินทางมาคนเดียวหรือร่วมเดินทางมากับใคร และเมื่อมาอยู่ถิ่นใหม่แล้ว มีการเคลื่อนย้ายอย่างไรบ้าง โดยจะแบ่งหัวข้อวิเคราะห์ออกเป็น 2 ระยะเวลา คือ ลักษณะการย้ายถิ่นจากถิ่นฐานเดิมระยะหนึ่งและลักษณะการย้ายถิ่นเมื่อได้มาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่แล้วอีกระยะหนึ่ง

1. ลักษณะการย้ายถิ่นจากถิ่นฐานเดิม

ในการวิเคราะห์ลักษณะการย้ายถิ่นจากถิ่นฐานเดิมนี จะพิจารณาศึกษาถึงลักษณะการเดินทางว่าเดินทางมากับใคร มีการแวะมีอาชีพที่อื่นหรือไม่ หรือมุ่งตรงมาที่ถิ่นใหม่เลยทีเดียว

1.1 ลักษณะการเดินทาง

ลักษณะการเดินทางนี้ จะศึกษาวิเคราะห์เฉพาะผู้ร่วมเดินทางเท่านั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่า เดินทางมากับผู้ใด ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปถึงการหลอกลวง การบังคับขู่เข็ญ และการชักจูง จากการศึกษาวิจัยพบว่า สตรีเดินทางมาคนเดียวร้อยละ 23.3 มากับญาติร้อยละ 11.4 มากับเพื่อนร้อยละ 55.9 มีคนไปรับร้อยละ 7.4 และอื่น ๆ ร้อยละ 2 ดังจะเห็นจากตารางที่ 24

ตารางที่ 24

ผู้รวมเดินทางกับภูมิภาค

ผู้รวมเดินทาง	ภูมิภาค		รวม
	ภาคเหนือ	ภาคอื่น ๆ	
มากคนเดียว	21.6	27.8	23.3
มากับญาติ	15.5	5.6	11.4
มากับเพื่อน	54.7	59.3	55.9
มีคนไปรับ	8.8	3.7	7.4
อื่น ๆ	1.4	3.7	2.0
ร้อยละ	100	100	100
จำนวน	148	54	202

$\chi^2 = 5.4707$

$\chi^2_4 = 9.488$

Cramer V = .1646

จากตารางข้างบนแสดงให้เห็นว่า สตรีส่วนใหญ่มากับเพื่อนถึงร้อยละ 55.9 การมากับเพื่อนอาจตีความได้ 2 ประการ คือ เดินทางมากับเพื่อนหนึ่งคนหรือหลายคนเพื่อจุดมุ่งหมายอันเดียวกันคือ การกำประเวณีโดยต่างคนต่างไม่เคยมาก่อน และเดินทางมากับเพื่อนซึ่งเคยมีอาชีพก่อนแล้ว ซึ่งกลับไปเยี่ยมหรือกลับไปอยู่บ้าน แล้วชักชวนสตรีอื่นให้เดินทางมาด้วย จากการสอบถามข้อเท็จจริงจากสตรีบางประเภทที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกได้รับคำตอบว่า ส่วนใหญ่มากับเพื่อนที่มาประกอบอาชีพอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งสตรีได้ข้อมูลต่าง ๆ จากเพื่อนสตรีดังกล่าว เมื่อเป็นเช่นนี้แสดงว่า เพื่อนบ้านเดียวกันที่มีอาชีพอยู่ก่อนแล้ว มีบทบาทในการชักจูงมาก (หรือบางทีก็ญาติพี่น้องที่มีอาชีพอยู่ก่อนแล้ว มีจำนวนไม่น้อยที่พี่สาวเป็นสตรีบางประเภทอยู่ก่อนแล้วไปนำน้องสาวมาเป็นด้วย)

ดังที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุณี นวลดิग्ะมาลย์ กล่าวว่า "เมื่อหญิงได้พบเห็นตัวอย่างของหญิงสาวโสเภณีอื่น ๆ ที่กลับมาเยี่ยมบ้านเดิม บ่อมทำให้เกิดการเลียนแบบและเห็นก็เห็นงามตามหญิงเหล่านั้น ประกอบกับบิดามารดาเมื่อพบกับปัญหาแร้นแค้นยากจนของ

ครอบครัวจำต้องสนับสนุนลูกสาวให้ลาประเวณี เช่นเดียวกับลูกสาวเพื่อนบ้านในละแวกเดียวกัน" ¹ จากตัวเลขในตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า สตรีทางภาคเหนือมากับเพื่อนถึงร้อยละ 54.7 จึงเป็นการยืนยันถากสาวที่ว่า สตรีทางภาคเหนือโดยเฉพาะต่างเหนือก่อนบนรักจริงกันมากกว่าประเวณีเป็นส่วนใหญ่

ส่วนสตรีที่มีคนไปรับจึงอาจหมายถึงสตรีที่ถูกผู้ชาย ถูกหลอกหลวง โดยตัวแทนนายหน้าของเจ้าของสำนัก มีเพียงร้อยละ 7.4 เฉพาะทางภาคเหนือร้อยละ 8.8 ของสตรีทางภาคเหนือด้วยกัน แม้เปอร์เซ็นต์จะไม่สูงนักก็ แต่พิจารณาถึงจำนวนสตรีบางประเภทในเมืองสงขลามีประมาณ 4,000-6,000 คน ก็จะมีผู้ที่ถูกนำมาในลักษณะผู้ชายหรือหลอกหลวงถึงประมาณ 296-444 คน ในจำนวนนี้ก็จะ เป็นสตรีทางเหนือเสียประมาณ 258-367 คน จึงก็นับว่าเป็นจำนวนไม่น้อย

สำหรับผู้เดินทางมาคนเดียว เชื่อว่าก่อนการตัดสินใจย้ายถิ่น จะต้องใคร่ครวญขบคิดจากเพื่อนสาวหรือเพื่อนบ้านเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นเพื่อนบ้านที่เคยมาค้าประเวณีมาก่อนแล้ว เลิกราคาสืบไปอยู่บ้านเดิมหรือเพื่อนสาวที่มาค้าประเวณีอยู่แล้วกลับไปเยี่ยมบ้าน สตรีจึงได้ตัดสินใจเดินทางมาด้วยหวังว่าถิ่นใหม่จะทำให้มีรายได้สามารถที่จะแก้ปัญหาความยากจนได้ดีกว่าที่จะทนอยู่ในถิ่นเดิม

1.2 การแวะประกอบอาชีพ

เมื่อศึกษาถึงลักษณะการเดินทางว่าได้มีการแวะประกอบอาชีพระหว่างทางหรือเดินทางตรงมายังเมืองสงขลา-สาใหญ่ ปรากฏว่าร้อยละ 75.2 เดินทางมาโดยตรง โดยไม่ได้แวะมีอาชีพที่ไหนมาก่อน ส่วนอีกร้อยละ 16.8 แวะมีอาชีพที่กรุงเทพฯ และร้อยละ 6 แวะมีอาชีพที่อื่น ๆ และเมื่อได้ศึกษาถึงการแวะมีอาชีพกับภูมิภาคปรากฏว่า ทั้งสตรีทางภาคเหนือและภาคอื่น ๆ ส่วนใหญ่เดินทางมาโดยตรง ที่แวะระหว่างทางมีน้อย ดังตารางที่ 25

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภี นิลสิริมาลย์, เรื่องเดิม, หน้า 60

ตารางที่ 25

การแวะประกอบอาชีพระหว่างทางกับภูมิภาค

ภูมิภาค	การแวะประกอบอาชีพ		ร้อยละ	จำนวน
	ไม่แวะ(เดินทางโดยตรง)	แวะระหว่างทาง		
ภาคเหนือ	76.4	23.6	100	148
ภาคอื่น ๆ	72.2	27.8	100	54
รวม	75.2	24.8	100	202

$$\chi^2 = .3642 (.05) \quad \chi^2_1 = 3.841$$

$$\text{Cramer V} = .0423$$

สำหรับสตรีที่แวะประกอบอาชีพระหว่างทางนั้น ปรากฏว่าแวะที่กรุงเทพฯ ร้อยละ 76.0 ของผู้ที่แวะทั้งหมด และแวะที่อื่น ๆ ร้อยละ 24.0 โดยแวะมีอาชีพค้าประเวณีร้อยละ 56.0 และแวะมีอาชีพที่อื่น ๆ ร้อยละ 44.0 สำหรับระยะเวลาที่แวะนั้นแตกต่างกัน แต่ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-5 เดือน หลังจากที่อยู่สักระยะเวลาหนึ่งแล้วก็เดินทางต่อมายังเมืองสงขลา-หาดใหญ่ การที่แวะระหว่างทางนี้อาจด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรกอาจเป็นเพราะเป็นทางผ่าน ประการที่ 2 สตรีอาจจะตั้งใจหรือถูกหลอกลวงมาอยู่ในกรุงเทพฯ หรือถิ่นอื่นก่อนแล้ว ภายหลังจากจึงตัดสินใจหรือถูกชักชวนมาอยู่เมืองสงขลา-หาดใหญ่ด้วยคิดว่าอาจจะหาเงินได้ดีกว่า

2. ลักษณะการเคลื่อนย้ายในถิ่นฐานใหม่

ในการศึกษาลักษณะการเคลื่อนย้ายในถิ่นฐานใหม่นี้ จะพิจารณาว่า เมื่อสตรีได้มาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่แล้ว ได้เคลื่อนย้ายไปไหนบ้าง ไปมีอาชีพอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงหรือไปอยู่ต่างประเทศชั่วคราวบ้างหรือไม่ ทั้งนี้หนังสือพิมพ์มักจะลงข่าวอยู่เสมอว่าสตรีไทยไปค้าประเวณีในต่างประเทศกันมาก โดยเฉพาะทางใต้ก็มีมาเลเซียกับสิงคโปร์ เป็นความจริงหรือไม่ ตลอดจนจะศึกษาถึงการกลับไปเยี่ยมบ้านหรือถิ่นฐานเดิมของสตรี มีมากน้อยเพียงใด มีผลอย่างไรหรือไม่

2.1 การเคลื่อนย้ายในถิ่นฐานใหม่

จากการศึกษาพบว่า สตรีส่วนใหญ่ไม่มีการเคลื่อนย้ายเมื่อมาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่แล้ว กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 7.4 เท่านั้น ที่มีการเคลื่อนย้าย ส่วนอีกร้อยละ 92.6 ไม่มีการเคลื่อนย้าย สำหรับสตรีที่เคลื่อนย้ายปรากฏว่า เคลื่อนย้ายไปจังหวัดใกล้เคียงร้อยละ 33.3 ของผู้ที่เคลื่อนย้ายทั้งหมด เคลื่อนย้ายไปมาเลเซียร้อยละ 33.3 เคลื่อนย้ายไปสิงคโปร์ร้อยละ 26.7 และที่อื่น ๆ ร้อยละ 6.67 และเมื่อศึกษาถึงจำนวนครั้งที่เคลื่อนย้าย ส่วนใหญ่จะเคลื่อนย้ายหนึ่งครั้งหรือสองครั้ง และระยะเวลาที่เคลื่อนย้ายแต่ละครั้งส่วนใหญ่ใช้เวลา 1-2 สัปดาห์หรือน้อยกว่า (ดูตารางที่ 26)

การที่สตรีส่วนใหญ่ไม่มีการเคลื่อนย้ายเมื่อมาอยู่เมืองสงขลา-หาดใหญ่แล้ว อาจด้วยสาเหตุเพราะเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เป็นเมืองใหญ่มีความเจริญ มีผู้คนมาก การมีอาชีพนี้คงอยู่ในถิ่นที่เจริญ มีลูกค้ามาก จึงทำมาหากินได้คล่องตัวเช่น กรุงเทพฯ หรือเมืองใหญ่ ๆ อย่างไรก็ตาม ก็มีสตรีจำนวนหนึ่งที่เคลื่อนย้ายไปค้าประเวณีในมาเลเซียและสิงคโปร์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนทั้งหมดก็มีจำนวนไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะมีอุปสรรคในด้านการเข้าเมืองและกฎหมาย มาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่มีกฎหมายเข้มงวดในเรื่องแหล่งบันเทิง สถานบริการชื้อขายกามารมณ์ แต่เชื่อว่าจะไม่เสียเลย; ถึงแม้จะไม่โจ่งแจ้ง เหมือนสถานบริการทางฝั่งไทย อีกทั้งจารีตประเพณีและความเคร่งครัดทางศาสนาก็มีส่วนปิดกั้นให้ทางออกด้านกามารมณ์ของหนุ่มสาวมาเลเซียมีความจำกัด เพราะฉะนั้นจึงมีสตรีไปค้าประเวณีลับ ๆ และตำรวจจับได้ มีลงข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำ

ทางด้านสิงคโปร์ก็ปรากฏว่าสตรีบางประเภทก็มีการเคลื่อนย้ายไปประกอบอาชีพทางสิงคโปร์อยู่บ้างมีจำนวนใกล้เคียงกับมาเลเซีย ดังจะเห็นได้จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ต่อไปนี้²

"โสเภณีไทยเปลี่ยนแผนไปหากินที่สิงคโปร์ ตำรวจสิงคโปร์เตรียมรับมือทัพลโสเภณีไทยลงทุนที่ตัวเครื่องบินไปหากินในสิงคโปร์ แทนที่จะไปรถทัวร์เหมือนเดิมเพื่อหลบเจ้าหน้าที่

² หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2 ตุลาคม 2526

เจ้าหน้าที่สิงคโปร์เชื่อว่า โสเภณีไทยหลายคนสามารถเดินทางเข้าสิงคโปร์ได้โดยทางเครื่องบินและบางคนแอบหากินอยู่ใต้นานตั้ง 5 เดือนแล้วก็มี ก่อนหน้านี้ เจ้าหน้าที่สิงคโปร์จะไปคอยระวังคูอยู่ที่คานวูดแลนด์ เพื่อคอยตรวจจับโสเภณีที่เดินทางไปโดยรถทัวร์ ทำให้โสเภณีเดินทางเข้าสิงคโปร์ยาก เนื่องจากมีตำรวจหน่วยปราบโสเภณีประจำอยู่ที่คานเลย จากการตรวจตราอย่างกวัดข้นทำให้โสเภณีไทยบางคนหนีไปขึ้นเครื่องบินแทน และตำรวจสิงคโปร์ได้ทราบจากการจับโสเภณีไทยบางคนได้ที่บาร์ทรอบปีกานา ถนนสกอตต์ เมื่อคืนวันจันทร์ที่แล้วนี้ ซึ่งเชอเทศานั้นได้เปิดเผยความลับให้ทราบ

เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของไทยที่ท่าตึกใหญ่ ได้แจ้งเมื่อก่อนหน้านี้ว่า จำนวนผู้หญิงไทยเดินทางไปสิงคโปร์ออกทางคานสะเคา จังหวัดสงขลาลดน้อยลงไปตั้งเกือบ 90 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากสิงคโปร์ได้ปราบปรามอย่างเข้มแข็ง"

ตารางที่ 26
การเคลื่อนย้ายในถิ่นฐานใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเคลื่อนย้าย		
- ไม่เคลื่อนย้าย	187	92.6
- เคลื่อนย้าย	15	7.4
รวม	202	100
สถานที่ที่เคลื่อนย้าย		
- จังหวัดใกล้เคียง	5	33.3
- มาเลเซีย	5	33.3
- สิงคโปร์	4	26.7
- ที่อื่น ๆ	1	6.7
รวม	15	100
จำนวนครั้งที่เคลื่อนย้าย		
- 1 ครั้ง	8	53.3
- 2 ครั้ง	3	20.0
- 4 ครั้ง	1	6.7
- 9 ครั้ง	3	20.0
รวม	15	100
ระยะเวลาที่เคลื่อนย้าย		
- น้อยกว่า 1 สัปดาห์	5	33.3
- 1-2 สัปดาห์	5	33.3
- 2 สัปดาห์ - 3 สัปดาห์	1	6.8
- 1 เดือนขึ้นไป	4	26.6
รวม	15	100

2.2 การกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม

จากการศึกษาพบว่า สตรีเมื่อมาอยู่ในถิ่นฐานใหม่แล้ว ได้เคยกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมร้อยละ 44.1 ที่ไม่เคยกลับไปเยี่ยมร้อยละ 55.9 (ดูตารางที่ 27) ตามตัวเลขแสดงว่า สตรีที่ไม่เคยกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมมีจำนวนมากกว่าสตรีที่เคยกลับ แต่การกลับหรือไม่กลับนั้น ต้องดูระยะเวลาที่ออกจากถิ่นฐานเดิมด้วย เพราะสตรีบางคนเพิ่งย้ายออกจากถิ่นฐานเดิม ก็ยังไม่จำเป็นจะต้องกลับไปเยี่ยมบ้าน เพราะยังเก็บเงินไม่ได้พอใช้หนี้หรือยังไม่มีเงินออมพอที่จะเป็นค่าเดินทาง เพราะฉะนั้น การกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมหรือไม่กลับของสตรีจะต้องนำระยะเวลาที่ออกจากถิ่นฐานเดิมมาพิจารณาประกอบด้วย จากตารางที่ 28 จะเห็นว่า สตรีที่ออกจากถิ่นฐานเดิมยังไม่ถึงครึ่งปี มีถึงร้อยละ 30.7 และสตรีที่ออกจากถิ่นฐานเดิม $\frac{1}{2}$ - 1 ปี มีร้อยละ 33.2 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า สตรีที่เพิ่งย้ายออกจากถิ่นฐานเดิมระหว่าง 1 ปี มีถึงร้อยละ 63.9 เพราะฉะนั้นจะกล่าวว่าสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ไม่เคยกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมมากกว่าผู้ที่เคยกลับ จึงไม่สามารถพูดได้

จากการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมกับภูมิภาคด้วยวิธีไคสแควร์ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (ดูตารางที่ 27) แสดงว่าการเคยกลับหรือไม่เคยกลับไม่ได้ขึ้นอยู่กับภูมิภาคหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สตรีทางภาคเหนือหรือภาคอื่น ๆ ก็มีการกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมหรือไม่กลับไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาที่ย้ายไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม ซึ่งถ้าดูกันเฉิน ๆ จะเห็นว่ากลับกันมากในช่วงสงกรานต์ เพราะสังเกตการเดินทางด้วยรถไฟ จะพบสตรีเดินทางกลับในช่วงนี้กันมาก แต่จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ไม่เฉพาะแต่ช่วงสงกรานต์เท่านั้น ช่วงอื่น ๆ ก็กลับกัน (ดูตารางที่ 27) สตรีกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมในช่วงอื่น ๆ มากกว่าในช่วงสงกรานต์เสียอีก คือกลับในช่วงสงกรานต์เพียงร้อยละ 31.5 ของผู้ที่กลับ และกลับในช่วงอื่นตามความสะดวก และความจำเป็น ถึงร้อยละ 68.5 และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาที่ย้ายไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมกับภูมิภาค ปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กล่าวคือ ไม่ว่าสตรีทางภาคเหนือหรือภาคอื่น ๆ ก็ไม่มีความแตกต่างกันในช่วงเวลาของการกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม

เมื่อศึกษาถึงระยะเวลาที่กลับไปอยู่ถิ่นฐานเดิม พบว่า สตรีส่วนใหญ่กลับใจอายุ 1-2 สัปดาห์ ประมาณร้อยละ 55.1 และผู้ที่อยู่ตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไปประมาณร้อยละ 26.9 (ดูตารางที่ 27) และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่กลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมกับภูมิภาค ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กล่าวคือ สตรีทางภาคเหนือมีแนวโน้มที่จะกลับไปอยู่บ้านนานกว่าสตรีทางภาคอื่น ๆ

การกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม ถ้าดูเงิน ๆ อาจจะไม่มีความสำคัญอะไร แต่ถ้าพิจารณาย้อนกลับไปถึงมูลเหตุของการย้ายถิ่น โดยเฉพาะเรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้ว จะเห็นว่ามียุทธพิพดตอกันมาก การที่สตรีกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม จะมีผลกระทบอย่างน้อย 2 ประการ ประการแรกเรื่องการเอาแบบอย่าง กล่าวคือ เมื่อสตรีกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม การแต่งตัวสวยงาม ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น มีเงินมีทองไปฝากพ่อแม่ ทำให้หญิงสาวอื่น ๆ ในหมู่บ้านใจแตก อยากเอาแบบอย่างบ้าง ประการที่สอง อาจเป็นผู้ชักจูงหรือนำเพื่อนสาวคนใหม่มา จากการที่ได้วิเคราะห์มาแล้วปรากฏว่า สตรีที่ย้ายถิ่นมากับเพื่อนบ้านเดียวกันมีจำนวนมากและสูงที่สุด เพราะฉะนั้น จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า การกลับไปเยี่ยมบ้านหรือถิ่นฐานเดิมของสตรีจะมีผลต่อการชักจูงและนำเพื่อนสาวคนใหม่มาโดยเฉพาะสตรีทางภาคเหนือตอนบนมีส่วนในเรื่องนี้อยู่มาก

ตารางที่ 27

การกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิมกับภูมิภาค

การกลับไปเยี่ยมถิ่นฐานเดิม	ภูมิภาค		รวม	หมายเหตุ
	ภาคเหนือ	ภาคอื่น ๆ		
<u>เคยกลับหรือไม่เคยกลับ</u>				
- เคยกลับ	41.2	51.9	44.1	$\chi^2 = 1.8158$
- ไม่เคยกลับ	58.8	48.1	55.9	$\chi^2_{1,.95} = 3.841$
ร้อยละ	100	100	100	C.V. = .0948
จำนวน	148	54	202	
<u>ช่วงเวลาที่กลับไปเยี่ยม</u>				
- ช่วงสงกรานต์	34.4	25.0	31.5	$\chi^2 = .7082$
- ช่วงอื่น ๆ	65.6	75.0	68.5	$\chi^2_{1,.95} = 3.841$
ร้อยละ	100	100	100	C.V. = .0877
จำนวน	148	54	202	
<u>ระยะเวลาที่กลับไปเยี่ยม</u>				
- น้อยกว่า 1 สัปดาห์	6.6	32.1	14.6	$\chi^2 = 11.0313$
- 1 สัปดาห์	34.4	28.6	32.6	$\chi^2_{4,.95} = 9.488$
- 2 สัปดาห์	24.6	17.9	22.5	C.V. = .3521
- 3 สัปดาห์	4.9	-	3.4	
- 1 เดือนขึ้นไป	29.5	21.4	26.9	
ร้อยละ	100	100	100	
จำนวน	61	28	89	

ตารางที่ 28

ระยะเวลาที่ออกจากถิ่นฐานเดิมแยกตามภูมิภาค

ระยะเวลาที่ออกจากบ้านเดิม	ภาคเหนือ	ภาคอื่น ๆ	ร้อยละ	จำนวน
น้อยกว่า 1 ปี	27.5	37.1	30.7	62
1 - 1 ปี	36.5	24.0	33.2	67
$1\frac{1}{2}$ - 2 ปี	19.0	11.2	16.8	34
$2\frac{1}{2}$ - 3 ปี	7.0	3.7	6.0	12
3 ปีขึ้นไป	10.0	24.0	13.3	27
รวม	100	100	100	202

สรุป

สตรีเมื่อตัดสินใจย้ายถิ่นส่วนใหญ่เดินทางมุ่งตรงมาที่เมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีเพียงส่วนน้อยที่แวะมีอาชีพค้าประเวณีที่กรุงเทพฯ การเดินทางของสตรีส่วนใหญ่มากับเพื่อนสาว การมากับเพื่อนอาจเป็นเพราะเพื่อนสาวที่มีอาชีพอยู่ก่อนกลับไปเยี่ยมบ้านแล้วชักจูงมา หรืออาจมาพร้อมกันหลายคน สตรีบางส่วนมีตัวแทนหรือเจ้าของสำนักไปรับมา

เมื่อสตรีมาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ แล้ว ส่วนมากไม่ได้เคลื่อนย้ายไปที่อื่น มีเพียงส่วนน้อยที่เคลื่อนย้ายไปสิงคโปร์ มาเลเซีย และจังหวัดใกล้เคียง เนื่องจากอุปสรรคในการเช่าเมืองและกฎหมาย

สตรีส่วนมากประมาณครึ่งหนึ่งกลับไปเยี่ยมบ้านหรือถิ่นฐานเดิม การกลับไปเยี่ยมบ้านหรือถิ่นฐานเดิม มีผลทำให้สตรีอื่นเอาแบบอย่างและชักจูงกันมาค้าประเวณี จนทำให้ค่านิยมของท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไป โดยไม่คิดว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องเสียหาย